

Flamini ob

penar que
n'ha de dir
de Joan
perque va
dir lo que
ja s'hi
escriuen
prelacion

1-VIII-38

Estimat Bernat: Savina de co
meu can dient que no t'estimo gens
però encara que t'ho heu succeput
no acostumo dir mentides.
F'escric i no tinc ni mica
ni mica de ganes de escriure.
Tot avui que seisso trobar un
moment propi per encara no
ha arribat ni deuta veïna, ja
s'ha ja se' que t'ha dit per
estio molt "riallera", involucrame
suprat per la Mimi Ribas, la
filla segona del Sr. D. quan t'he
aquest dia altre sole mal ob fanga
tan fort que tinc ja tot avui
i que sento que heu dit en
una cosa aixet com ciberiti.
No trobo paire ben aplicat
el non perquè més aviat sem
ha que em faci a roey.

bi que no t'encaladava ni faig
festa i q' avor que tinc un pito
de juyament per dir-te. A l'ensu-
rollada que un nau fe' abir
vespre amb, les teves temperatures
(ort que sóc mis nisa del que
sembla i no un gran curador que
ne estona) la pastada de faug
amb el consegüent hasclat, la
telefonada d'aquest mig dia que
de poc se n'ha anat com no
et vique a donar un cop de "coto"
i tante i tante cores que no en
venen a la memoria.

Oh! passó la vista per l'errat
i ni jo l'entenc. Però és que
el 19 de Juliol s'ha armat avui
a casa meua i ho fa aviar tot de
gairrell.

Finc la satisfacció de fer-te
saber que ha arribat el meu germà.
que han estat repenat una eternitat
amb el Sr. R. i que per si han dictat
sentència. Dimeigs, dimeigs ben men-
van a veure el Sr. Caralps! Estic content
i ho deixo. En tu faci la resta.

Un
pau
d'orat
d'horas
de